

“Youth Alive” vi› grei›um bo›skapi

Sunnukvøldi›, kl 20.45 í Ítróttarhøllini í Runavík, fingi vit sum áhoyrar á fyrsta sinni høvi› at hoyra Avstralska ung-dómsbólkin “Youth Alive” framføra sang og tónleik á sera høgum stø›i.

Ta› er altí› spennandi at hoyra naka› nřtt, so hetta kvøldi› var avgørt ikki naka› vónbrot í so máta. Eini 700 - 800 fólk vóru

samla›, tey flestu av teimum ung fólk, sum komu ymsa sta›ni frá bæ›i í landinum og innan sam-komur.

“Youth Alive” bólkurin var› sera væl móttikin, har tey settu í gongd beinan-vegin vi› blanda›um, heimagjörðum tilfari. Stíl-urin var blanda›ur vi› “skitnum” Rocki og Praise and Worship.

Tónleikurin var gó›ur og væl hjálptur av forsangar-um, sum sungu sera væl. Ta› sum eg haldi ver›a eitt sindur spell var, at ein

hoyrði ikki or›ini sum vór›u sungin. Um ta› var ljó›góskan ella eithvørt anna› skal eg ikki fara at loypa út í or›, tí var ta› sera gott at tey høvdu skipa› fyri at hava uppvørpu, solei›is at fólk›i kundi fylgja vi› í tí, i› sungi› var› um. Innimillum kom ein dama upp á pallin, me›an sungi› var, har hon líkasum střrði bólkinum og dugdi hon ógvuliga væl at fáa fólk›i vi› sær.

Ta› er onki at ivast í, at bo›skapurin hjá teimum var sera einfaldur og

grei›ur. “LIVIR TÚ FYRI JESUS ? “. Í hesi gó›u atmosferuni tosa›i Christin Kain til fólk›i, og eftir at hon hev›i tosa› eina løtu, ba› hon fólk›i um at seta seg ni›ur. Hon greiddi frá, at Gud vil brúka okkum øll í hansara tænastu. Christin var sum smágenta sjálv missnřtt í fleiri ár av ymsum monnum, men Gud vildi naka› anna›, tí Gud umbroytti hennara lív og lærði hana at fyrigeva. Í dag kann Gud brúka Christin í sínari tænastu,

“Youth Alive” fer›ast runt ver›ina í tænastu fyri Jesus í dag.

Christin tosa›i í eini 40 min. men ta› kendis bert sum ein løta.

Ja ella nei, var ta›, sum Christin Kain var upptikin av. At geva Jesusi alt, var ta› sum hev›i třdning.

Bjó›a› var til forbøn eftir hetta og ta› vóru fleiri sum tóku av til frelsu og endurnřggjan.

Samanumtiki› kann sigast, at ta› kendist sum ein blanding av konsert og

møti, i› vit upplivdu hetta kvøldi›. At hesin sangstíllur og framførsla annars er naka›, i› vit framyvir kunnu fáa bjó›a›, er líti› at ivast í, tí hóast nřtt, so er kanska ikki so nógv “nřtt” vi› gle›ibo›skapinum um Jesus, tí tann gamla søgan er jú sum kunnugt altí› nřggj.

Fyrireikararnir skulu hava tøkk fyri eitt væl-skipa› kvøld.

Hans Fró›i Hansen

Fara at krevja endurgjald fyri yvir-menninar á Brimli

- Ta›, sum figgjjar-málastřri› ger, er ólógligt og ta› fara vit at krevja endurgjald fyri, sigur forma›urin í Skipara- og navigatørfelagnum

BRIMIL

Áki Bertholdsen

Ósemjan um nřggja vaktar- og bjargingarskipi›, Brim-il, stendur vi› og versnar.

Hesar seinastu dagarnar hevur onki samband, sum kundi fingi› gli› aftur á máli›, veri› ímillum feløgini hjá teimum, sum skulu manna Brimilin og Fíggjarmálastřri›.

Einasta samband, sum hevur veri› ímillum part-arnar hevur tvørturímóti ført vi› sær, at ósemjan bara her›ist.

Seinasta, sum Fíggjar-málastřri› tók var í farnu viku og ta› var at ste›ga lønini hjá yvirmonnum, sum skuldi sigla vi› Brimli. -Tá i› teir ikki vilja ar-bei›a, kunnu teir heldur ikki fáa løn, seg›i Karsten Hansen, figgjarmálará›-harri.

Men forma›urin í Skip-ara- og Navigatørfelagnum, Ellintur Abrahamsen, sigur, at hetta hevur Fíggjar-málastřri› ikki rætt til.

-Hetta er ólógligt og ta› lata vit ikki fara aftur vi› bor›inum óátala›, sigur

Ta› gongur av skri›uni at fáa ta› nřggja vaktar- og bjargingarskipi›, Brimil, heim til Føroyar. Hesar seinastu dagarnar eru ongar ábendingar komnar um, at ósemjan er vi› at linka›, tvørturímóti.

Ellintur Abrahamsen.

Hann sigur, at t a› er onki at ivast í, at Skipara- og Navigatørfelagi› fer at krevja endurgjald frá Fíggj-armálastřrinum fyri at hava ste›ga lønini.

- Menninir hava ikki nokta› at gera ta› arbei›i›, teir eru vanir at gera. Men ta› er beinlei›is ólógligt at loysa eitt skip frá bryggju, fyrrenn sátmáli er ímillum rei›aran og manningina.

Óg eina lógtingssamtykt kunnu vit heilt einfalt ikki bróta, sigur forma›urin í Skipara- og Navigatørfelagnum.

-Vit bi›a bara. So ver›ur spennandi at vita, hvussu

leingi Landsstřri› ætlar sær at bi›a, men ta› er so teirra avger›, leggur hann afturat.

Ítróttur

Nr. 209 • třsdagur • 31. oktober 2000 • 74. árgangur • www.sosialurin.fo

Lotte og Ioana á føroyska landsli›i›

hava ættarbond í Føroyum. Ættarbond, sum kundu vi›-ført, at vi›komandi kundi spælt á einum føroyskum landsli›i.

Føroyskir útlendingar

Ein annar møguleiki, sum sjáldan hevur veri› nevnd-ur, er hvørt ta› er gjørligt at nřta teir útlendingar, sum longu eru í Føroyum á einum føroyskum landsli›i.

HSF hevur ongarn reglur fyri, hvussu farast skal fram í slíkum sambandi, men tá sersambondini ikki hava grei›ar reglur fyri hesum, eru reglurnar hjá ÍSF galdandi.

Undir pettinum, Ymiskar ásetanir, í lógnum hjá ÍSF stendur: »Á føroyskum landsli›um kunnu bert føroyingar luttaka. Sum føroyingur ver›ur eisini rokna› útlendingur, i› hevur veri› fast búsitandi í Føroyum í minsta lagi 2 – tvey – ár, hevur virki sít her og hevur føroyskan ríkisborgararétt.

Hetta merkir, at í prín-sippinum kunnu teir út-landsku leikarar, sum hava búleikast í Føroyum troy- bœ›i seinastu árin, vera vi› á einum føroyskum hondbóltslandsli›i›. Teir útländsku leikarar, sum lúka hesar treytir, eru Lotte Sørensen, Ioana Rapa, Jacob Jónsson og Daniel Rapa, hóast hesin seinasti nevndi vegna ska›a neyvan

Skal metast eftir lógnum hjá ÍSF, er møguleiki fyri, at Ioana Rapa kann spæla á føroyska kvinnulandsli›-num í hondbólti

er aktuellur í lötuni.

Hinvegin er eingin ivi um, at hini trř høvdu veri› gó›ur fongur hjá einum føroyskum landsli›i.

Tey teljast millum bestu leikar-arnar í landinum, og eitt nú hava bæ›i Lotte Sørensen og Daniel Rapa veri› kosin til bestu leikarar í føroysku kappingini, me›an ioana

Rápa tvey ár á ra› hevur veri› besti málskjúttin í kvinnudeildini.

Í øllum førum átti ikki at veri› trupult hjá Lotte Sørensen ella Jacob Jons-son at skift ríkisborgararétt sín, um hetta ikki longu er gjørt, me›an ta› hinvegin kanska er ein longri pro-sess hjá teimum bá›um nevndu

rumenunum.

Í hesum fullveldist›um er ta› so allarhelst eisini ein spurningur, hvørt nakar yvirhøvur kann rópa seg føroyskan ríkisborgara, men hetta skal so ikki ver›a tiki› stø›a til á hesum sí›um.

Hev›i ikki gjørt ta› verri

Hóast hann ásannar, at ta› kundi styrkt um li›i›, heldur venjarin hjá kvinnu-landsli›-num, at vit eiga at gera okkum greitt, hvat vit vilja vi› einum landsli›i

HONDBÓLTSLANDSLI›

Jákup Mørk

- Ta› hev›i so avgjört ikki gjørt stö›una verri, um has-in møguleikin hev›i veri› til sta›ar.

Or›ini eigur venjarin hjá kvinnulandsli›-inum, Sop-hus Dal-Christiansen, tá vit spurdu hann, um hann hev›i gjørt nřtstav av t.d.

Lotte Sørensen og Ioana Rapa, um hetta hev›i veri› gjørligt.

Mugu vita hvat vit ætla

Spurningurin má í øllum førum metast sum aktu-ellur, nú ta› tykist, sum um reglurnar hjá ÍSF geva rúmd fyri, at hesar kunndu leika á einum føroyskum landsli›i›, treyta› av fø-royskum ríkisborgararétti.

Skemtiliga tekur Sophus til, at eisini á hesum økin-um ger ididentitetsloysi seg galdandi, so hann heldur, at ta› má vera í andanum av fullveldissamrá-ingunum, at hetta nú má kannast.

- Vit hava á›ur tosa› um,

hvønn møguleika vit hava at fáa útländska leikarar vi› føroyskum ættarbondum at spæla vi› landsli›-num, og har eru ivaleyst fleiri evni. Spurningurin er tó eisini, hvat vit vilja vi› einum føroyskum landsli›i. Um talan skal vera um eitt landsli›, sum er sett saman av føroyskum leikarum, ella um vit skulu seta eitt so sterkt landsli› sum gjørligt saman, sigur Sophus.

- Á-rasta›ni er hetta púra vanligt, og eitt nú hevur Eysturríki eitt kvinnulands-li›, har eingin eysturrikari er á. Eisini hjá spanska manslandsli›-num og kvinnulandsli›-num hjá Australiga kemur hetta fyri.

Neyvan her og nú

Sum nevnt, so heldur Sophus alto, at ta› fyrst og fremst ræ›ur um at gera sær greitt, hvat man vil vi› einum landsli›i.

- Hinvegin er einki at ivast í, at hetta kundi styrkt um verandi kvinnulandsli›. Breiddin í hópnum hev›i eisini veri› størri, og hetta hev›i aftur vi›ført økta kapping.

Hóast hann sostatt ikki tykist at útiloka nøkrum sum helst í hesum sam-bandi, so leggur Sophus at enda afturat, at hetta neyvan er aktuelt her og nú.

- Nú er somiki› skjótt, at fyrstu altjó›a uppgáurnar standa fyri framman, so neyvan ver›a stundir til at avgrei›a naka› til ta tí›

Sophus Dal-Christiansen